

Lep Turšič:

Ptič Slabavest.

Mihec, otrok malopridni,
prstan sosedu je ukral.

„Lepih denarcev je vreden,“
srečen si je šepetal.

„Mihec, kako pa, če stisne
stroga pravica te v pest?“ —
Kaj se ni zviška oglasil
zoprni ptič Slabavest?

Plaho se Mihec ozrl je,
klic začne rezki: Tat, tat! —
Trikrat oprezno je stopil,
da bi se splazil do vrat.

Ptič mu še rézkeje kliče:
„Tat, tat! — Sramoto spoznaj!“
Mihec strmel, strepetal je,
vrgel obroček nazaj ...

Ptič Slabavest je utihnil,
Mihec povesil oči:
Nikdar več ni od tedaj se
tujih dotikal stvari.

